

[Helge Adam Møller]

medvirkende til, at vi har fået også frigørelsen i Øst.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg skal bare i al stilfærdighed konstatere, at med den tiltagende fred i Europa forstår jeg godt, at Det Konservative Folkeparti har mere brug for en spåmand og en krystalkuglekigger end en forsvarspolitisk ordfører.

De betragtninger, hr. Helge Adam Møller kom med herfra, var ikke bare hypotetiske, men de var hypotetiske i 2. potens, og er man oppe i det luftlag, så er man ikke længere politiker, så er man spåmand. Men jeg kan fortælle hr. Helge Adam Møller, at det er ulige lettere at være spåmand end politiker.

Sønderby (V):

Jeg kan ikke lade være med til indledning at sige til hr. Pelle Voigt, at når hr. Pelle Voigt laver en stor historie ud af genbrug, så kunne hr. Pelle Voigt jo have undgået den debat, vi har i dag, for det er ikke mere end 8 måneder siden, at hr. Pelle Voigt stillede et dagsordensforslag, der meget lignede dette her. Så hvis der er nogen, der genbruger noget, så må det da være hr. Pelle Voigt.

Hr. Pelle Voigt starter med at sige, at forsvarsministeren ingen visioner har. Jeg må så sige, at SF ikke vil erkende facts og kendsgerninger, for hr. Pelle Voigt var da en udmærket repræsentant i Forsvarskommissionen, og dér var vi trods alt 23 og 22, der blev enige om en beretning, som klart sagde, at vi nu måtte afvente CFE-forhandlingernes afslutning, inden vi tog stilling til tingene. Det var der altså 22 og 23 der sagde, og uanset det bliver hr. Pelle Voigt ved at bruge Folketingets tid. Men det er selvfølgelig også tilladt.

Om 14 dage ved vi mere om det, og derfor havde det da været mere rimeligt, om hr. Pelle Voigt havde ventet med at stille forespørgsel til det tidspunkt.

Men der er ingen diskussion om, at det, jeg på Venstres vegne skrev under på den 20. december 1989 – og den beretning blev afleveret til Folketinget – det udtrykker vi jo nu i vores dagsorden, og det står vi ved. Jeg skal så til Folketingets formand beklage, at jeg som medforslagsstiller har lavet en for lang dagsorden. Det var for at få alle ting med, men det har vi taget til efterretning, og det må vi altså lære af.

Men vi ved egentlig godt, hvorfor SF har rejst denne forespørgsel, og det er den voldsomt store interesse, som SF har for miljøet. Det har vi oplevet talrige debatter om her i Folketinget, både om det hjemlige og også om det ydre miljø. Men man erkender nu, at problemerne er meget større i landene omkring os. Det er dér, hvor de socialistiske styre nu i en menneskealder har brugt mange flere gange så meget på forsvaret som på miljøet, og efter at de så har gjort det, er det nu os, der skal ud og redde deres miljø.

Vi har fra Venstres side ofte her i salen sagt, at vi er villige til at være med til at løse det utrolige svineri og de miljøproblemer, der tårner sig op i særdeleshed i de lande, der grænser op til Østersøen, men det havde vi ikke behøvet at have denne debat for, for det har vi lavet talrige dagsordener her i Folketinget om at vi vil. Vi har beklaget, at miljøet har det så dårligt i Østeuropa, og vi er enige om, at vi er nødt til at hjælpe.

Derfor er der jo også sat et program i gang. Regeringen og miljøministeren har allerede folk i gang med at undersøge, hvor vi skal hjælpe, og det er også vedtaget, at vi skal bruge 500 mio. kr. til det. Men jeg må erindre hr. Pelle Voigt om, at vi igennem EF og igennem Nordisk Råd og andre organer bruger måske 0,5 mia. kr. til disse formål.

Nej, formålet med denne forespørgsel er nok at lave genbrug. Formålet er måske også at prøve at drille lidt, for det, hr. Pelle Voigt fik at vide for 8 måneder siden, er jo egentlig det samme, som vi må sige til hr. Pelle Voigt i dag, nemlig at vi står ved vores aftale, vi står ved vores beretning, at vi venter, til CFE-aftalen er i hus. Og så bør den endelige beslutning om forsvarsbudgettets størrelse tages efter den indgåelse og i lyset af den sikkerhedspolitiske situation og udvikling.

Nu er der jo sket store ting på det sikkerhedspolitiske område, det vil jeg give hr. Pelle Voigt ret i, men der er også sket en skærpelse af situationen, måske ikke i vores nærområde, men konflikten i Mellemøsten har just ikke trukket i den rigtige retning. Og uanset SF's modstand har vi altså sendt en korvet til området efter FN's anmodning, og det var jo også det, vi tog højde for i Forsvarskommissionens beretning, hvor vi sagde, at vi var villige til om nødvendigt også at stille tropper og materiel til rådighed.